

# Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

9.439



Szerző:

Cím: *Milyen volt Budapest hangulata a nagy események idején.*

Forrás:

*Igazság*

*Rep.*  
(Hely)

1921. 10. 25

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

## Milyen volt Budapest hangulata a nagy események idején

**Körséta a főváros utcáin délután öttől este tizenegyre**

(Az Igazság tudósítása.) Budapest népe az események forgatagában meglepő nyugalommal viselkedett. Rendezavarás seholsem fordult elő és a főváros lakossága mindenképpen rászolgált arra az elismerésre, amellyel a kormányzó és a külföldi diplomaták az eseményekkel szemben tanúsított öntudatos magatartásáért elhatmozták.

A főváros életében talán a hétfő délután volt a legizgalmasabb és mi ennek a délutánnak a történetét foglaljuk össze néhány képben:

### A rendőrségen

A főkapitányság Zrínyi-utcai épületében nyoma sincsen a nagyobb izgalomnak. Hogy mégis rendkívüli napokat élünk, ez csak abból látszik meg, hogy a főbejárat előtt nyolc rendőr áll és minden belépőtől, illetve belépni akarótól külön igazolványt kérnek. Aki nem tudja kellőképpen igazolni, hogy mit keres a főkapitányságon, azt nem engedik be. Az udvarokon hatalmas autók állanak készenlétben és a különböző hivatali helyiségek tömve vannak a rendőrtisztviselőkkel és a detektívekkel. Az összes szabadságoltakat bevonták és mindenki szolgálatban van. A központban éppugy, mint a kerületekben. Munka azonban kevés akad. Eleinte minden negyedórán érkeztek telefonjelentések a helyzetről.

amint azonban Osterburgék mindjobban Törökbálint felé szorultak és így kiestek a főváros körzetéből, a jelentések is elmaradtak. A rend derék órei nagy megnyugvással vették tudomásul, hogy nekik immár semmi rendkívüli dolguk nincs és attól kezdve vesztélytelen kártyázással töltik az idejüket. Nagy készültség áll a Mosonyi-utcai rendőrlaktányában is, de mert Budapest utcáin már napok óta nem fordult elő nagyobb rendellenesség, többiaktól is nem várt pihenésre fektetik a főszűrt.

A másik „népes” központi ügyeletesen is csak apróbb esetek fordulnak elő. Amikor belépünk az ajtón, éppen öt szentolyajt hallgatnak ki. A főváros körüli incidensekből kifolyóan egyetlen előállítás sem történt.

### A mentőknel

A Markó-utcai mentőállomáson ma nagyobb élénkség tapasztalható. Eddi mintegy tizenöt-husz esetben nyújtottak közvetlen segítséget, főként abban az időben, amikor még a kelenföld pályaudvarnál tartott a harc.

A legszomorúbb jelenség az volt, amikor egy Paucius József nevű villamosvezetőnek nyújtottak segítséget, akit négy haslövés ért. A vezető szolgálatban volt és kocsijával a két kegylenföldi rajvonal közé jutott, amikor egyszerre csak sortűz hangzott el.

golyók Paucius-t találták, akit a tűzvonalból kirobogó villamoson elvitték a legközelebbi állomásig, de nem segíthettek rajta. Tíz percen belül meghalt és most négy árvaja siratja. Amikor az Osterburg-csapatok hátrább szorultak, a mentők munkája is megcsökkent és most már jóformán kizárólag a rendes balesetek lebonyolításán fáradoznak.

### A Nándor-laktanya előtt

Fenn a Várban szombat vasárnap nagy sürgős forgás folyik. Különösen a Nándor-kaszárnya körül feketélt az embersereg és amellet mintegy 15-20 autó volt folyamatos mozgásban. A Nándor-laktanyának annyiban van külön jelentősége, hogy ide vonulnak be az önkéntesjelentkező ifjak, akik a kormány támogató csapatoknak kívánnak a segítségükre lenni. Hétfőn azonban már csökkent a forgalom, amit az tesz érthetővé, hogy a jelentkező ifjakat ekkor már mind beosztották a szolgálatra. A délutáni órákban ismét megjelentek az utcák és a kaszárnyába is mind több és több egyetemi hallgató érkezett. A kaszárnya körül ekkor mintegy 12 autó állt és a szolgálatot teljesítő tiszt minden percben elrobogtak egy autóval, ugyanakkor azonban újabb jövevények érkeztek a szézületes sebességgel robogó autókön. Az autók felügyeletére bizott kapitánynak az a legnagyobb gondja, hogy megfelelő mennyiségű benzint szerezzen és ezért több jordonáncát elküldi bevásárlásra. Az autók elrobognak, majd rövidebb idő múltán ismét visszaérkeznek és a tiszt-

tek boldog szalutálás közben jelentik, hogy sikerült az „éltető” benzint megszerezni.

A nagy kaszárnyának majd minden ablakán katonafejek láthatók. A kép itt is ugyanaz, mint a rendőrségen. Aki nincsen szolgálatban, az pihenéssel tölti az idejét. A katonák legtöbbszörben virág van a kalapja mellé tűzve és sorban felhallatszanak a vig katonanóták. A MOVE tagok jelentkezése közben tovább folyik. Minden jelentkezőnek elsősorban személyazonosságát kell igazolni és ha a megbízhatóságához semmi kétség nem fér, akkor a kapitány engedélyt ad arra, hogy a jelentkezőt a többiek sorába felvegyék. A mikor ott állunk a téren, az esti szürkületben, éppen egy öregebb, jól öltözött férfi jelentkezik katonai szolgálatra.

— *Megszeretném védeni a hazámat* — mondja tördöttsége ellenére csillogó szemekkel és a kapitány, miután végignézte az eléje terjesztett okmányokat és azokat rendben találta, megadja az engedélyt a kapun való belépésre. A jelentkezőket nem öltöztetik fel katonaruhába, csupán puskát adnak a kezükbe. A fegyverek golyóra vannak megtöltve és így előbb bizonyosságot szereznek az oktatók arról, hogy a jelentkező volt-e katona és hogy tud-e bánni a fegyverekkel.

Ha ez minden megtörtént, a jelöltet beállítják az őrsereg közé és a legközelebbi menetel egyikével kiküldik az őrségre. Az őrség nem tart soká. Általában egy órát töltenek a posz-



23. s.

modern berendezésével mindmáig katonai kórháznak marad meg. Igen nagy kiterjedésű és néhány száz beteg ápolására van berendezkedve. Arra szerencsére nem került a sor, hogy minden ágyat megtöltsenek a kelenföldi és a törökbálinti harcok sebesülteivel. Hétfő délutánig mintegy harminc-harmincöt beteget hoztak be a kórházba. A sebesülteket többnyire lésérülés érte, nem egynél azonban szurony-sérülése van, ami annak jele, hogy a harcoló csapatok közt közelharc is támadt. *A betegeket kivétel nélkül gondos ápolásban részesítik és az orvosi tudomány minden eszközével arra igyekeznek, hogy meggyógyíthassák őket.*

Eddig két sebesült halt meg a kórházban. Ezeket nagy pompával fogják eltemetni. A sebesültek nagy részének mai állapota kielégítő és minden remény megvan arra, hogy *a harcoknak nem lesz sok áldozata.*

Az inspekciós főorvos érdeklődésünkre kijelentette, hogy az ott ápoló betegek *állapotával általában meg van elégedve* és az a reménye, hogy a harcoknak néhány súlyosabb sérülten kívül nem lesz több áldozata.

Sikerült azt is megtudnunk, hogy a sebesültek legnagyobb részét a budai helyőrségi kórházban ápolják, mint amely a legközelebb van Kelenföldtől,

ahol az első harcok lefolytak.

A betegszállító-kocsiknak csak a budaörsi-úton kellett felfelé haladniuk és máris odaérték a XVII-es helyőrségi kórházhoz és így a tényleges gyógykezelés megkezdéséhez nem kellett sok idő. Sebesülteket ápolnak még a Hungária-úti katonai kórházban is, míg a győri-úti Vöröskereszt-kórházban az ellenkező híresztelések ellenére sem rendezkedtek be a betegápolásra.

(rb.)